

Záznam kázání Curry Blakea z třídního semináře nazvaného Divine Healing Technician
(Technik Božského uzdravování – dále již jen DHT)

CD č. 11

(překlad: Edita a Pawel Staniszewski)

Církev je slabá a vlažná. Většina věcí, o kterých se v ní říká, že jsou nadpřirozené, jsou buď New Age nebo jinými/klamnými duchy. Nemysli si, že když žiješ nesvatým životem a přitom používáš dary Ducha, že to, co přes tebe proudí, je čistě z Ducha svatého. Klamné/jiné duchy se skrze tebe mohou manifestovat a napodobovat např. slovo poznání. Je spousta lidí, kteří se pohybují v proroctví a slovu poznání a přitom to, co za tím stojí, jsou pouze klamné duchy nebo mix klamných duchů a Ducha svatého. Pokud nechceme, aby takoví lidé měli vliv, tak ta jejich setkání a klamná „probuzení“ prostě nepodpořujeme. Pokud se dozvíš, že na nějakém setkání budou sloužit lidé, kteří ty divné věci praktikují, rozhodni se, že tam nepůjdeš. Tím vyjádříš svůj názor. Nic se nezmění a tyhle věci budou stále podporovány, pokud se nerozhodneš a nevyjádříš otevřeně svůj postoj.

Židům 8. kapitola od 6.verše:

„Ježíši však byla svěřena mnohem vznešenější služba, neboť se stal prostředníkem LEPŠÍ smlouvy, založené na LEPŠÍCH zaslíbeních.“

Slyšíte to? Nová smlouva je lepší než Stará smlouva. Přestaňte se snažit žít pod Starou smlouvou a nesnažte se být těmi svatými ze Staré smlouvy. Přečtete si Galatským. Pokud se vracíte do Staré smlouvy (pod zákon) ke starozákonním požehnáním a chcete z nich těžit, musíte pak ale zachovávat každíčký malý bod Mojžíšova zákona. Nemůžete si říkat „Jsem křesťan žijící podle Nového zákona, ale budu si vybírat zaslíbení a požehnání ze SZ.“ Tohle dělat nemůžete. Pokud to děláte, stáváte se zodpovědnými za dodržování zákona stejně jako Mojžíš a všichni dřívější Židé. A když porušíte jedno přikázání ze zákona, je to jako byste porušili všechna přikázání. U Boha je to jedno, jakmile porušíte jedno z Jeho práv (přikázání), stáváte se zločincem. Nepohrávejte si se Starou smlouvou. Věděli jste, že požehnání ve SZ k sobě mají připojená také prokletí? „Kristus nás vykoupil z pod prokletí zákona, když se stal prokletím za nás.“ (Galatský 3:13) Pokud se jakkoli vracíte pod SZ, vracíte se pod prokletí. Možná se zeptáš „Ztratím tím svoje spasení?“ O tom ani nechci diskutovat, ale kladl bych si otázku, jestli opravdu spasený jsi, pokud se snažíš být požehnaný nebo spravedlivý jiným způsobem než v Kristu. Nepřidávej nic k Ježíšově krvi. Jenom krev Ježíše tě může učinit nevinným/spravedlivým. Nedovol těm TV kazatelům, aby tě svedli tím, že máš zachovávat svátky, držet se starozákonních zaslíbení apod.

Apoštol Pavel napsal Timoteovi, že „Duch výslovně praví, že v posledních dobách někteří odpadnou od víry a přidrží se těch, kteří svádějí démonskými naukami.“ Pavel také píše, že „Lidé budou milovat jen sami sebe a své peníze“, „milovníci rozkoše spíše než milovníci Boha“, že budou lidé, kteří „se pořád chtějí učit, ale nikdy nemohou dojít k poznání pravdy.“ To perfektně popisuje dnešek. Timoteus žil v posledních dnech a stejně tak my žijeme v posledních dnech, poslední dny začaly před 2000 lety.

Zdůrazňuji tyto věci, protože se tady bavíme o nebi a o pekle, o životě a o smrti, jde tady o věčnost. Pavel nás před svody varuje. Lidé chodí do církve a často nemají ani ty základní věci, o kterých mluvil Ježíš (např. milosrdenství, dobrotu), nedělají věci správně a nechovají se k lidem náležitě a především neznají základní doktríny víry v Krista a přitom chtějí slyšet samé hluboké věci.

Existuje jedno hnutí, které si nedělá nic z toho, že se jeden jejich hlavní služebník rozvedl se svou ženou a vzal si novou (svoji bývalou milenkou). Dokonce už toho cizoložníka vrátili opět do služby a říkají, že se bude pohybovat v ještě větším pomazání. Takže opomíjejí biblická

pravidla jen proto, že ten člověk má „nenahraditelný“ dar, velké pomazání, a že by prý tělo Kristovo utrpělo velkou ztrátu, kdyby ten člověk už nesloužil. Vyvyšují dar a člověka nad Boží příkázání. Máme nahlas vyjadřovat své názory a bránit biblické zásady a takovým lidem jako je tento muž, by se mělo říct „Když se rozhodneš špatně (míněno pro hřích), bude tě to něco stát, budeš muset odejít ze služby a my uděláme všechno proto, abychom se ujistili, že tě nikdo neposlouchá.“ Rozumíte mi, co tím chci říct? Jakmile se začnou lidi ozývat a bránit biblické zásady, tak ti co mají hříšné choutky si rozmyslí, jak se budou chovat, protože si uvědomí, že pokud budou nachytáni, tak je to bude něco stát. Ale v dnešní době to takovým lidem spíše prochází, nic je to nestojí a potom od nich slyšíme „Promiňte, udělal jsem chybu,“ ale v hříchu zůstávají a lidé, kteří je podporují řeknou: „Nebyl jsi ve službě 3 týdny, musíš se teď vrátit za kazatelnu. Máš pro církev moc drahocenný dar.“ Je to jedna velká lež! Tohle všechno je také negativním důsledkem učení o pomazání. Lidé říkají: „Podívej se, jak silné pomazání na něm je, on je někdo, on je ten Bohem povoláný.“ Ohledně pomazání vám teď chci ještě něco říct. Nikdy nebudete pomazání více, než jste právě teď. Jste natolik pomazání, že už více pomazání být nemůžete. Víc pomazání k vám nepřijde. Bůh na vás už nic víc nevylije. V Bibli o tom nic nenajdete. To všechno je jen moderní tradice. Zeptáte se mě: „Každý z nás má tedy stejné pomazání?“ A já vám odpovím: „Ano, každý má stejnou míru pomazání.“ Nejsou rozdílná pomazání nebo stupně pomazání. Jsou rozdíly ve službách, jsou rozdíly v darech, ale žádné rozdíly v pomazání.

1.Janova 2:27 – „Ve vás však zůstává to pomazání, které jste přijali od něj.“ Jan píše skupině křesťanů a říká jim, že oni všichni to pomazání mají. Pomazání neodchází, ani nepřichází, ono v nás zůstává. Lidé třeba říkají: „Pomazání ode mě odešlo, už ho necítím.“ nebo „Teď je to pomazání na mě silnější.“ Já říkám: „Lžete.“ I když v tomto případě raději řeknu: „Mýlíte se nebo uvěřili jste špatnému učení, protože pomazání nepřichází ani neodchází.“ Dovolte mi to vysvětlit.

Zeptám se vás: „Kým je Ježíš?“ Ježíš je Synem Božím, KRISTEM. „Co znamená slovo Kristus?“ Znamená „Pomazaný“. Kristus je tím Pomazaným a Kristus řekl: „Nikdy tě neopustím a nikdy se tě nezreknu.“ Můžeš mít Pomazaného v sobě a přitom nebýt sám pomazaný? Pokud někdo říká, že od něho pomazání odešlo, muselo by to znamenat, že v něm je Ježíš, ale už ne Kristus. To samé platí ohledně „přicházejícího pomazání“. Pomazání na tebe nepadá ani na tebe nepřichází. Pomazaný je osobou. Nemáš část osoby, máš Ho celého v sobě. Bůh všechnu plnost složil v Něj (v Krista). Otec je v Ježíši. Duch svatý je v Ježíši. Ježíš je v tobě. Takže v tobě je Otec, Syn a Duch svatý. Chápete? Falešné učení nám říká, že od nás pomazání odchází nebo na nás přichází. Bible ale říká, že On je stále s námi. Jen si nemyslete, že jste Bůh ☺ Bůh nepotřebuje spoléhat na někoho jiného a má život sám v sobě. My nejsme Bůh, protože naše životy jsou závislé na Něm. On je vinný keř a my jsme Jeho větve. On nás ke své existenci nepotřebuje. To my potřebujeme Jeho. Bohu ale nevadí, když Ho napodobuješ ve svém chování, pokud si uvědomuješ, že nejsi Bůh. My jsme Jeho reprezentanti a máme Ho napodobovat jako Jeho děti. Máme se chovat a jednat jako On. Pokud reprezentujeme Ježíše, musíme Ho světu ukazovat takového, jakým Ho známé z Bible. Pokud se chováme jinak, než Ježíš v Bibli, tak Ho už nerepresentujeme, ale prezentujeme světu jiného Ježíše.

Další věc...

„Z jeho plnosti jsme byli obdarováni my všichni milostí za milostí“ (Jan 1:16). Slyšíte to? Z Jeho plnosti jsme všichni byli obdarováni!

Problémem však je, že si lidé často čtou Písmo, ale vykládají si ho špatně, protože si musí udržet svou špatnou doktrínu. Jan o Ježíšovi řekl:

Jan 3:34 – „Ten, kterého poslal Bůh, mluví Boží slova, neboť Bůh dává Ducha bez omezení“ (B21).

Jan 3:34 – „Ten, koho poslal Bůh, mluví slova Boží, neboť Bůh udílí svého Ducha v plnosti.“ (Překlad ekum.)

Spousta lidí se tam snaží vložit to, co tam není. Chtějí tam vidět „neboť Bůh dává **JEMU** (míněno Ježíšovi) svého Ducha v plnosti/bez omezení.“ Takže potom ti lidé říkají: „No jo, to byl Ježíš, Jemu Bůh dal Ducha bez omezení, ale my v Duchu omezení máme.“

Zeptám se: „Vidíte tam někde v tom verši slovo „Jemu“?

Ten, koho Bůh posílá mluvit Boží slovo, tomu dává Ducha bez omezení / plnost Ducha.

Chci vám říct, že když vy nebo já kážeme Boží slovo (Ježíš řekl, že Jeho slova jsou Duch a jsou život) a my jsme posláni, abychom je lidem přinášeli, tak se Duch svatý projevuje v tomto slovu v plnosti, bez omezení. Duch svatý je osobou a není možné mít jen část osoby. Chci tím říct, že v sobě máš Ducha svatého a neexistuje nějaká část Jeho osoby, kterou bys v sobě neměl. Všichni máme plnost a proto nám Bůh nemůže dát více Ducha.

1.Janova 2.20- „Vy ale máte pomazání od Svatého a všichni rozumíte.“

1.Janova 2:27- „Ve vás však zůstává to pomazání, které jste přijali od něj, a nepotřebujete, aby vás někdo poučoval. To pomazání vás učí všemu a je skutečné - není to žádný klam! Jak vás naučilo, zůstávejte v něm.“

Řeknete mi: „Počkej Curry, ty tady cituješ tento verš o tom, že nepotřebujeme, aby nás někdo poučoval, tak proč jsme tady a všichni tě posloucháme?“ Když se podíváte na Efezským 4. kapitolu, tak se dočtete, že Bůh dal do církve pět služeb (apoštoly, proroky, evangelisty, pastýře a učitele). Takže to neznamena, že vás teď už nikdo nemá poučovat nebo vyučovat. Jde jen o to, že pokud dělám svoji práci správně, tak pak už to nejsem já, který vás učí, ale Duch svatý skrze mě. Pokud kážu Boží slovo (a slova Ježíše jsou Duch a jsou pravda), tak pak už vás neučí člověk, ale Duch svatý skrze mě. Neříká Matouš 10:40 něco podobného? „Kdo vás přijímá, ten přijímá mě, a kdo přijímá mě, přijímá Toho, který mě poslal.“

Pokud nevěříte tomu, co vás tady učím, tak máte problém věřit obrovskému množství míst v Písmu svatém. Když těm všem místům nevěříte, tak je prostě ignorujete. Církev je opravdový mistr v ignorování různých míst Písma a nahradila je svými tradicemi, kterým říká teologie.

Ještě jednou to zopakuji. Nepotřebujete to nebo tamto pomazání, více pomazání nebo silnější pomazání. Jste pomazaní a více pomazání už nebudete. Problém je, že církev označuje všechno za „pomazání“, a přitom nechápe, že se nejedná o různá pomazání ale o různé služby nebo dary.

Někdo namítne: „No jo, ale všichni nemají tu samou úroveň pomazání.“

Ale to není pravda. Ježíš řekl: „Amen, amen, říkám vám: Kdo věří ve mne, bude dělat skutky, které dělám já. A bude dělat ještě větší skutky, neboť odcházím k Otci.“ (Jan 14:12) Všichni jsou stejně pomazaní a každý může dělat Boží věci.

A dále někdo namítne: „Znám osobně lidi, kteří nejsou pomazaní a pak zase lidi, kteří jsou mocně pomazaní, tak jak můžeš říkat, že všichni mají stejné pomazání?“

Odpovím: „Tady nejde o to, že je někdo více pomazaný, než druhý, ale o to, že někteří lidé umřeli sami sobě více nežli ostatní.“ Ukážu to na příkladu cibule. Když ji jen neoloupanou položíte na stůl, neucítíte nic. Cibule tam bude jen tak ležet. Když vezmete nůž a překrojíte

cibuli napůl, tak ucítíte její vůni. Byla ta vůně vytvořena tím překrojením? Ne. Vůně byla tím překrojením pouze uvolněna. Kdybyste vzali cibuli a odloupávali vrstvu po vrstvě, bude se vůně cibule zesilovat, čím blíže budete k jádru. Vůně se ale nestává silnější. Ta samá síla vůně je tam už od začátku a jen se postupně uvolňuje, jak ty vrstvy odloupáváte? Lidé jsou jako cibule. Vůně / pomazání se u lidí uvolňuje jen tehdy, když umírají sami sobě. Když odstraňují vrstvy svých ambicí a žijí Božími ambicemi. Ježíš řekl: „Kdo ztratí svůj život kvůli mně, ten jej nalezne.“ Dej stranou své osobní touhy a ambice a převezmi touhy a ambice Ježíšovi. Polož svůj život a Já ti dám svůj – říká Ježíš, a to je celá myšlenka křesťanství. My jsme jako ta cibule. To pomazání je v nás, ale není vidět, dokud nezačneme odloupávat slupky. Čím více vrstev slupky odloupnete, tím jste blíže k jádru a k té vůni. To je to pomazání. Ježíš je ten Pomazaný a Jeho pomazání v nás zůstává. Proč nevidíme u tolika lidí pomazání? Protože mají příliš mnoho vrstev sami sebe. Příliš mnoho lidí ještě nezemřelo samo sobě. Jak to řekl Jan Křtitel: „On musí růst, já však se menšit.“ Musí být ze mě více odloupnuto, aby byl On ve mně vidět. A to je celé tajemství pomazání. Možná někdo namítne, že zná lidi, kteří se pohybují ve velkém pomazání a přesto nezemřeli sami sobě. Takoví lidé nezemřeli ve všech oblastech svého života. Jen prostě vědí, kde umřít, aby se to potřebné pomazání projevovalo. Když to mám ukázat na příkladu cibule, tak je to asi tak, jako když by vzali nůž a vykrojili do cibule díru. Takoví lidé se naučili vírou aktivovat a uvolnit pomazání, přestože zůstávají stále dost tělesní. Často totiž člověka, kterého vidíme, že se pohybuje ve velkém pomazání vyvýšíme a způsobíme to, že si pak ten člověk myslí, že je celebrita a začne se tak chovat.

V Bibli se píše, že Ježíš „zavřel knihu, dal ji sluhovi (kral.překlad služebníku) a posadil se.“ Slovo služebník se v Japonštině překládá jako „samuraj“, a když se podíváte do „bible“, kterou používají samurajové, tak si tam přečtete, že být samuraj znamená jít po cestě smrti. Píše se tam, že samuraj žije každý den tak, jako by to byl jeho poslední. Přeložte si to do křesťanství a představte si, jak by to vypadalo, kdyby každý křesťan každé ráno vstával s myšlenkou, že to může být jeho poslední den.

Křesťané jsou zvyklí vyvyšovat individuality. V naší službě se ale snažíme o opak a trénujeme co nejvíce lid. Víme totiž, že tělo Kristovo roste tím, čím více lidí dělá to, k čemu jsou povoláni. Neroste však tím, když je vyvyšováno několik „duchovních borců“. To samé platí i opačně. Když jsi Bohem povolán něco dělat a neděláš to, tak církev oslabuješ. Pokud jste nemocní, tak se prosím neurazte tím, co teď řeknu, ale je to fakt. Církev je jedním tělem, a když je v církvi někdo nemocen, tak tím oslabuje ty druhé. Protože tu roli, kterou měl v církvi hrát a ty věci, které měl dělat, dělat buď nemůže nebo dělá omezeně. Křesťan nemá právo být nemocen a oslabovat tím zbytek těla Kristova. Nechci, aby se teď ti nemocní cítili provinile, ale chci je jen povzbudit, aby z té nemoci vyšli, protože z ní můžou vyjít.

Ještě se vrátím k tomu, jak se pořád mluví o obdarováních a vyvyšují se jednotlivci. My učíme lidi dělat to, co má dělat každý křesťan a nesoustředíme se na různá obdarování. Křesťané se dívají na lidi, kteří se pohybují v některé z pěti služeb z Ef 4:11, jako by ti lidé byli „něco“. Pravda je ale taková, že oni jsou tady, aby sloužili vám a ne vy jim. Oni mají za úkol vás vyučit. Dr. Sumrall řekl, že jablono nepotřebuje mít na sobě pověšenou cedulku, která říká „jablono“. Jablono ví, že je jablono, protože plodí jablka. Kdyby se strom snažil nazývat jabloní a plodil pomeranče, tak se může snažit nazývat se, jak chce, ale pořád to nebude jablono. A přesto vidíme lidi, kteří nosí cedulku s nápisem „pastor“, přestože pastory nejsou. Nebo vidíme lidi s cedulkou „prorok“ a nejsou proroci apod. Člověk je tím, co dělá a pokud nedělá nic, tak je „nic“. Lidé si myslí, že přijdou do církve, a když se budou hodně snažit vypracují se třeba na apoštoly. Ale je to úplně opačně. Není to o tom „šplhat nahoru“, ale o tom „hluboce kopat dolů“. A když jste dostatečně „mrtví“, tak pak máte možnost stát se třeba apoštolem. Ale my všichni přicházíme do církve stejně – s cedulkou „věřící“. A o věřících

taky Ježíš mluvil nejčastěji, nemluvil moc o apoštolech a jiných službách. Mluvil předně o tom, jak být věřícím, než třeba apoštolem. Voják je tím důležitým. Generálové se dají nahradit. Vojáci vyhrávají bitvy. Není to technologie, ale vůle a duch vojáka. Generál může křičet, jak chce, ale bez vojáků mu to není nic platné. A lidé přijdou do církve a chtějí být proroky, evangelisty apod., a chtějí, aby je tak lidé nazývali. Pokud ale třeba prorok nebyl dříve vojákem, tak se z něho prorok nestane. Každý musí projít základy, výcvikem. Každý je v první řadě voják. Než se začnete zajímat o Ef 4, zajímejte se o Mk 16. Co tím myslím? Abys před tím, než budeš v jedné z pěti služeb, začal dělat věci, které má každý věřící dělat. Protože dokud se nekvalifikuješ jako „věřící“, který dělá to, co je v Mk 16, tak nemáš právo být v patero služebnostech. Bytí v některé z těchto služeb mi nedává větší duchovní moc. Nemám větší duchovní moc, protože jsem třeba prorok. Mám stejnou duchovní moc jako každý jiný věřící. Můj úřad mi nedává větší duchovní moc, ale větší zodpovědnost. Bible říká: „Nechtějte všichni učit druhé, moji bratři: vždyť víte, že my, kteří učíme, budeme souzeni s větší přísností.“ Generál, který nemůže být vojákem není generál.

Tedy pojďme do Jakuba 5:13: „Vede se někomu z vás zle? Ať se modlí! Je někdo dobré mysli? Ať zpívá Pánu! Je někdo z vás nemocen?“ Tady se zastavte a všimněte si, že být nemocen neznamená, že se někomu vede zle. Tyhle dvě věci jsou tady jasně rozlišeny a je na ně jiný lék.

Věta „Vede se někomu z vás zle?“ (pozn. v kralickém překladu a anglickém je to přeloženo lépe, asi jako je někdo z vás trápen, soužen) znamená být třeba pronásledován. Neznamená to být nemocen.

Pokračujeme 14. veršem „Je někdo z vás nemocen? Ať zavolá starší církve.“ Kdo má zavolat starší církve? Ten nemocný. „ti ať se nad ním modlí...“ Kdo se má nad ním modlit? Starší. Neříká se, aby se nemocný modlil sám za sebe.

Tedy ještě trochu odbočím. Když se někdo znovuzrodí, radí se mu, aby začal četbou Janova evangelia. Já tohle nikdy nikomu neříkám, protože sám Jan píše, že tyto věci byli napsány, abyste uvěřili, že Ježíš je Mesiáš. Protože se ten člověk už obrátil, tak přece věří, že Ježíš je Mesiáš. Jako čerstvě obrácený by měl nejdříve číst Jakuba. Jakub je základem pro žití křesťanským životem. Vše, co potřebujete vědět k tomu, abyste žili křesťanským životem, je v Jakubovi. Je tam o tom, jak se chovat k ostatním, jak dávat pozor na svůj jazyk a v poslední řadě Jakub 5:13-16.

Tedy zpět k tomu, když je někdo nemocný a má zavolat starší církve. Řeknu vám ale ještě jednu věc. Zralí křesťané nepotřebují, aby se za ně starší modlili. Starší= zralí křesťané a ti se mají právě modlit za ty méně zralé. Verš 14. platí pro věřící, kteří jsou věřícími teprve krátký čas.

Dále se píše „...ti ať se nad ním modlí a potírají ho olejem ve jménu Páně.“ To, že ho mají mazat olejem, ukazuje taky na to, že je to nověuvěřivší. Proč by jinak potřeboval mazání olejem. Olej reprezentuje přítomnost a přijetí Ducha svatého.

„Modlitba víry.“ Kdo se bude modlit modlitbu víry? Ti starší! „Modlitba víry zachrání nemocného.“ Takže pokud se ti starší modlí opravdu modlitbu víry, tak ten nemocný bude uzdraven a „Pán ho pozdvihne.“ Starší nemají být vybíráni lidmi ale Bohem. A dál se píše: „A dopustil-li se hříchu, bude mu odpuštěno.“ To ukazuje, že ne každá nemoc je způsobena hříchem. A taky to, že ten člověk bude uzdraven, aniž by činil pokání. Hříchy budou tomu nemocnému odpuštěny (pokud se nějakých dopustil). Zajímavé je, že bude uzdraven dříve, než mu bude odpuštěno. Dnešní církevní učení to ale říká opačně. Učí, že nejdříve musíš činit pokání, a potom budeš uzdraven. A jestli jsi nebyl uzdraven, tak to znamená, že je ve tvém životě nějaký hřích. Přitom nejde o hřích v mém životě, ale o to, že se za mě nemodlili ve víře. A dále se píše: „Vyznávejte hříchy jeden druhému a modlete se jeden za druhého,

abyste byli uzdraveni.“ Tady už se jedná o „vyšší úroveň“, o křesťany, kteří jsou zralejší. Znamená to dvě věci. Za prvé je to o křesťanech, kteří si mají vzájemně něco odpustit a udobřit se. Tím uzdravením je míněno duševní, duchovní smíření. Ale také to znamená, že se můžeme jeden za druhého modlit za tělesné uzdravení.

Tady ještě odbočím. Dostávám často otázku, proč je snadnější vidět uzdravení, když se modlíme za cizí lidi, než když se modlíme za svoji rodinu. Jednou z příčin je, že tě tvoji blízcí moc dobře znají a prorok ve vlastním domě není tak respektován. Z tvé strany to je také to, že je moc dobře znáš a můžou tě napadat důvody, proč by je Bůh neměl uzdravit ☺ Já osobně ani kolikrát od lidí nechci moc o jejich nemoci vědět, protože čím více o nich vím, tím větší je nebezpečí, že přejdu ze svého ducha do duše. Potom bych se nemodlil z ducha, ale z duše. Duše cítí lítost a sympatii, ale duch má soucit a to je něco úplně jiného. Modlitby vycházející z vaší duše nikoho neuzdraví. A když se lidé modlí za svoje blízké, je to skoro vždy z duše. Ale modlitby z duše neuzdravují. Modlitba za uzdravení musí vycházet z ducha. Když se modlíte z duše, modlíte se tak, protože je milujete. Namítnete: „A nemělo by to tak být?“ Ne! Ne takový druh lásky. Když jsem se naučil modlit za členy své rodiny stejným způsobem, jako jsem se modlil za cizí, tak se začala moje rodina uzdravovat. Neočekávejte, že modlitba z „duševní lásky“ někoho uzdraví. Musíte spoléhat na Boží lásku, když chcete vidět uzdravení. Nemodlete se proto, že je milujete, ale proto, že za to Ježíš zaplatil. To je základem pro uzdravení. Můžete namítnout: „A co s vírou, která se má projevat v lásce.“ Víra funguje i bez lásky, ale abyste vy z toho měli prospěch, tak to musí být v lásce (1.Kor 13:2). Jidáš měl víru bez lásky. Jakub říká, že musíte milovat lidi bez rozdílu (nestranně). Jestliže se modlíte za svoje dítě usilovněji, než za dítě souseda, tak to není nestranné. Ale pokud jsem schopen se modlit za vaše dítě a uzdravit ho a pak přijít domů a úplně na stejném základě – že Ježíš nesl také jeho nemoci- se modlit za svoje dítě, tak to přináší uzdravení.

Ted' se podíváme do 1Kor. Uvědomte si, že tyhle dopisy byly psány jako reakce na nějaké velké problémy, krize nebo chybné doktríny, které se v tehdejší církvi objevily. Díky Bohu za problémy v těch církvích. Kdyby tam ty problémy nebyly, neměli bychom Bibli, protože většina NZ je napsána formou dopisů jako reakce na problémy v církvích. Což také ukazuje na to, že neexistuje dokonalá církev a pokud takovou nějakou najdete, tak se k ní nepřipojujte, protože už by nebyla dokonalá ☺

V 1Kor 2:1-2 čteme: „Ani já bratří, když jsem přišel k vám, nepřišel jsem vám hlásat Boží tajemství nadnesenými slovy nebo moudrostí. Rozhodl jsem se, že mezi vámi nebudu znát nic než Ježíše Krista, a to Krista ukřižovaného.“ Pavel mohl říct plno věcí, byl to velice vzdělaný a moudrý člověk, ale on se rozhodl hlásat jednoduchost evangelia. To je to, co se počítá a ne obšírné znalosti. Hodně seminářů o uzdravení vás bude učit složité věci, protože se snaží vychovat „specialisty“, kteří např. vědí jaký hřích způsobuje jakou nemoc a jak funguje generační prokletí apod. Já se z vás ale nesnažím vychovat specialisty. Já se snažím udělat z vás všeobecné odborníky. Chci, abyste si dovedli poradit se všemi věcmi, na které při uzdravování narazíte. To byste jako „specialisté“ nedokázali. Nesnažte se při službě uzdravením ohromit svými znalostmi. Jediné, co lidi zajímá je, abyste je zbavili nemocí. Snažte se lidem ukázat jednoduchost evangelia.

Pavel pokračuje veršem 3. „Přišel jsem k vám sláb, s velkou bází a chvěním, má řeč a mé kázání se neopíraly o vemlouvavá slova lidské moudrosti, ale prokazovaly se Duchem a mocí, aby se tak vaše víra nezakládala na moudrosti lidské, ale na moci Boží.“ Tady z toho vidíte, že je možné zůstat s vaší vírou v Boží moci a nemuset přitom moc mluvit. Nesnažte se „být pokorní“ a říkat, že nemáme „jít po Boží moci“. Svědkové Jehovovi jsou výborní v mluvení, ale nemají ponětí, kým Ježíš byl. Dříve jsem se fascinoval řečníky jako byl třeba Jonathan Edwards. Dokázal tak živě řečnit a kázat, že se lidé v zimě při jeho kázáních potili ze strachu

před peklem. Chtěl jsem taky umět takhle řečnit. Bůh mi ale řekl, že je dost kazatelů, kteří promlouvají „do hlav“ lidí. On že ale chce, abych promlouval k lidským srdcím. A Pavel dále píše: „Moudrosti sice učíme, ale jen ty, kteří jsou dospělí ve víře – ne ovšem moudrosti tohoto věku či vládců tohoto věku, spějících k záhubě, nýbrž moudrosti Boží, skryté v tajemství, kterou Bůh od věčnosti určil pro naše oslavení. Tu moudrost nikdo z vládců tohoto věku nepoznal, neboť kdyby ji byli poznali, nebyli by ukřižovali Pána slávy. Ale jak je psáno: ‘Co oko nevidělo a ucho neslyšelo, co ani člověku na mysl nepřišlo, připravil Bůh těm, kdo ho milují.’ Nám však ...“ Všimněte si, že Pavel cituje Starý zákon a potom řekne NÁM VŠAK... Tím říká, abychom teď zapomněli na vše, co před chvílí řekl, protože to už neplatí. A chystá se nám říct, co platí. V církvi se pořád cituje ten 9. verš a říká se, jak nevíme, co má pro nás Bůh připraveno. A že Boží mysl je nad naší myslí a Jeho cesty nad našimi cestami a podobné nesmysly. To platilo pro Starý zákon, pro neobrácené lidi. Oni to takhle viděli a pro ně to platilo. Jestliže i ty nadále myslíš, že Boží cesty nejsou tvoje cesty, tak nejsi obrácený. Chápej, že pro znovuzrozené lidi už tohle neplatí. My teď máme Jeho Ducha. A protože máme Jeho Ducha, můžeme mít také Jeho mysl.

10. verš „Nám však to Bůh zjevil skrze Ducha“ Co nám zjevil? To co je napsáno v 9. verši. Už nemůžeš říct, že Bůh jedná záhadně a tajemně. Jeho jednání je záhadou, ale pro neobrácené, pro ty, co Ho neznají. A dále: „Duch totiž zkoumá všechno, i hlubiny Boží. Neboť, kdo z lidí zná, co je v člověku, než jeho vlastní duch? Právě tak nikdo nepoznal, co je v Bohu, než Duch Boží.“ Jinými slovy řečeno, cokoliv jsi se o Bohu dozvěděl, dozvěděl ses z Jeho Ducha, Jeho Duch ti to odkryl.